

La formiga i la cigala

Faula d'Isop

Adaptació de Immaculada Burgués, Núria Font, Núria Alart, Mònica Valverde

Que feliç que era la cigala a l'estiu! El sol lluia, les flors desprenien el seu aroma embriagador i la cigala cantava i cantava. El futur no li preocupava el més mínim: El cel era tan blau sobre el seu cap i les seves cançons tan alegres ... Però l'estiu no és etern.

Un trist matí, la senyora cigala es va despertar per un fred intens; les fulles dels arbres s'havien tornat grogues, una pluja gelada queia del cel gris i la boira li entumia les potes.

- Què serà de mi? Aquest hivern cruel durarà molt de temps i em moriré de gana i de fred - s'anava dient ella mateixa. - I perquè no li puc demanar ajuda a la meua veïna la formiga? I va pensar dintre seu. - Potser vaig tenir temps durant l'estiu d'emmagatzemar provisions i construir-me un refugi? - Doncs és clar que no! - va dir tota convençuda- havia de cantar. Però els meus càntics ara no m'alimentaran.

I amb el cor bategant-li a tota velocitat, va trucar a la porta de la formiga. - Què vols? - Va preguntar la formiga quan va veure a la cigala davant la seva porta. El camp estava cobert per una espesa capa de neu i la cigala contemplava

amb enveja la confortable llar de la seva veïna; i traient-se de sobre la neu que gelava el seu pobre cos, va dir llastimosament: - Tinc gana i ... i ... estic morta de fred ...

I la formiga va contestar : - I a mi què m'expliques? Què feies al llarg de l'estiu, quan es poden trobar els aliments per a totes bandes i és possible construir una casa? - Jo? Cantava i cantava tot el dia - va respondre la cigala tota orgullosa. - I què? - va preguntar la formiga - Doncs ... res ... - va murmurar la cigala. - Cantaves? doncs, per que no proves ara de ballar?

I amb aquesta dura resposta, la formiga va tancar la porta, negant a la desafortunada cigala el seu refugi de calor i benestar.

La Primavera

Poema de Joan Amades

Al jardí jo m'entraré
i floretes colliré.

Si vols veure ocells volar,
vés pel maig a la muntanya.
Si vols veure ocells volar,
vés pel maig al colomar.

Allí canta el rossinyol,
la quatlla i la cadenera.
També hi canta la puput,
en el temps de primavera.